

Hvorfor kan oplysningerne så ikke tåle dagens lys, vil nogen måske spørge. Jeg kan da godt forstå, at man nemt kan få det indtryk, at der sker noget fordækt, hvis noget holdes hemmeligt, uden at man kan få klar besked om hvorfor. Den bedste måde at forklare på, hvorfor det vitterlig er helt afgørende, at der er en mulighed for en vis hemmeligholdelse af oplysninger i den her slags sager, ville selvfølgelig være at komme med et par illustrative eksempler fra den hidtidige praksis. Så tror jeg, at de fleste skeptikere godt ville kunne forstå, hvorfor det ikke er muligt at køre den her slags sager offentligt. Men jeg kan desværre ikke i den sammenhæng komme ind på konkrete efterretningssager, og jeg er derfor henvist til lidt mere abstrakt at prøve at beskrive, hvad det er for nogle væsentlige hensyn, der er på spil.

Som det fremgår af forarbejderne, har bestemmelsen i udlændingelovens § 45 B, stk. 2, til formål at sikre den nødvendige hemmeligholdelse af oplysninger af hensyn til statens sikkerhed og forholdet til fremmede magter. Ved de sikkerhedsmæssige grunde, der kan føre til hemmeligholdelse af grundlaget for vurderingen af, at en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed, forstås ifølge forarbejderne de offentlige interesser, der efter forvaltningsloven kan føre til begrænsning af en parts adgang til aktindsigt i sin egen sag, nemlig statens sikkerhed, rigets forsvar samt rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner. Bestemmelsen i § 45 B, stk. 2, skal ses i sammenhæng med, hvilke typer oplysninger der indgår i den her type sager.

Kl. 10:16

Ud over sædvanlige politimæssige efterforskningsskridt er PET's efterforskning i vidt omfang baseret på oplysninger fra kilder og udenlandske samarbejdspartnere, og det siger sig selv, at det er afgørende for PET's virke, at PET ikke compromitterer sine kilder eller samarbejdet med udenlandske tjenester. Muligheden for at kunne hemmeligholde visse oplysninger i sager af den her karakter er afgørende for PET's arbejde og en grundlæggende forudsætning for en effektiv indsats for at forebygge terrorhandlinger. Derfor vil jeg meget gerne advare imod, at man undervurderer vigtigheden af, at PET kan garantere den fornødne fortrolighed over for tjenestens samarbejdspartnere.

En anden ting, der ikke kræver megen fantasi at leve sig ind i, er, at der kan være situationer, hvor man ikke kan fortælle en person, der mistænkes for terrorvirksomhed, hvad det helt konkret er, man ved om den pågældende uden dermed at compromittere en måske længerevarende efterforskning f.eks. af større terrornetværk. Så det kan derfor være hensynet til PET's løbende overvågning og efterforskning af terrorrelaterede grupper og netværk, der gør det nødvendigt at hemmeligholde oplysninger i sager om udvisning af udlændinge, der må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Jeg håber med de her eksempler, at det er lykkedes for mig at illustrere, hvorfor det vitterlig er så nødvendigt at hemmeligholde oplysninger i sager af den her karakter.

Når det ligger mig på sinde at hejse et advarselsslag her i dag, skal det ses i sammenhæng med de meget alvorlige terrørsager, vi har set de sidste år. De sager viser med al ønskelig tydelighed, hvor vigtigt det er at have en velfungerende efterretningstjeneste, der har de rigtige redskaber til at kunne beskytte befolkningen mod terrorisme. Og her bliver jeg nødt til at sige både til mine kolleger her i salen og til pressen: Vi kan desværre ikke både blæse og have mel i munden. Vi kan ikke både have fuld offentlighed om alle de spændende terrørsager og samtidig sikre en effektiv forebyggelse af terrorhandlinger. PET's arbejde med at identificere potentielle terrorister og afværge terrorplaner må nødvendigvis foregå i hemmelighed, det ligger i efterretningsarbejdets natur.

Så er der nogen, der spørger, hvorfor man så ikke bare venter med at gribe ind, indtil der er beviser nok til en straffesag. Jeg vil som nævnt ikke i den her sammenhæng komme nærmere ind på sager, der har været fremme i pressen, hvor jeg i øvrigt har set mange interessante bud på, hvordan PET helt konkret burde have grebet efterforskningen an. Jeg vil blot nøjes med at sige, at jeg er helt tryk ved den måde, som PET gør deres arbejde på. Faktisk synes jeg, at PET fortjener stor anerkendelse for de flotte eksempler, vi har set, på, at de rent faktisk har løst den opgave, vi har givet dem. For PET's primære opgave er jo som bekendt at forhindre, at nogen, det være sig danskere eller udlændinge, foretager sig noget, der er til fare for statens sikkerhed, og i den forbindelse er PET's vigtigste opgave jo at forebygge terrorrelaterede drab. Ved tilrettelæggelsen af PET's arbejde må hensynet til sikkerheden, dvs. det at forebygge terrorhandlin-